

ANT. PAČKAUSKAS

Norėčiau . . .

Norėčiau aš, tėviškė savo parėjęs,
Su beržu pahluonės vargas pasigusost.
Prisęst ant akmens už gulinukusios
kleties

Ir ilgesi giliu klevamis išdainuot.

Norėčiau ramunes žiedely rasotam
Benamio datuose-sausumas paskandint,
Iš pievo purinu svagumo geltono,
Ta džiaugsmą žaliuju dienu susirinkt.

Ir taip kada sielvartas širdi man gelia
Kai sausumas beribis pratysta
veiduos,

Norėčiau parėjęs i tėviškė savo
Benamio datuose-vargus išdainuot.**MUSU PRIAUGANČIOS KARTOS REIKALU****AR NE TAIP IŠSPRESTINAS VAIKU ŠVIETIMO KLAUSIMAS?**

Rašo—Alfredas Kirkilionis

Mūsu prieauglio-vaiuku švietimo ir tautinio auklėjimo klausimui nekarta buvo balbėta, bet praktiškai susidurėti su savijų mokyklu atgaviniu ir steigimo kliutimis, iš esmės salygos nepaiskite. Lietuvos mokyklos klausimas iš toliau liko atviras. Ne tik atviras, bet ir be ypatingo vilčių, kad šie reikalai ateityje galėtų pagerėti.

Daugumas mūsu vaikų išsiungė į angliskas mokyklas. Neįmanė sio reikiavardas daug smulkmenės, nedarant "mikroskopinio" skirtumo tarp mūsų mokyklos lygio ir angliskios, bus galima sutikti, kad vaikas ir angliskojė mokykloje išsiugė, jei jau ne gerai, tai bent pakankama išsimokslimai. Ir čia ji išmoks skaityti, rašyti (zinoma, ne lietuviškai), aritmetikos, geografijos ir kitu mokslo dalyku.

Daleiskime, kad tuos, kurie neturėjo proges lankytų lietuviška tremties mokykla, tuo atveju, su lietuviška abecidle, su lietuviška knyga, supazindins vaikų tévai, o prie gerenu norus pramokys ir kiek lietuviško rašto.

Bet tai tik bédos priemonės, kurios lietuviškos mokyklos klausimo iš neišsprendžia, bet ir nepakeičia. Vaikas bus reikalingas daug iš to mokslo srity, kurios, paprastai, būdavo prieinamos saviosios mokyklos aplinkoje. Juk reikia vaikui suteikti ne tik tai, kas jis lavintu, bet ir tai, kas ugdytu jo siela, ikišpianti jam tautiniu jausmu, – formuoju, jo lietuviška dvasia. Tame mes turėtume ji supažindinti su saviosi lietuviškais dalykais: saviosios tevynės pažinimui, jos geografiniai, gamta, istorija, su gimta tévu kalba. Mes jį turėtume supažindinti ir su mūsų šviesios atminties asmenimis. Juk tai labai svarbus ir reikalingi vaikui žinoti, jei norima, kad jis išsaugotų suspirates, save krasta pažistatas ir jį mylantis lietuvis.

Neatsargu būtu teigti, kad sia spraga galetu užpildyti tévai. Ne visi susiebė. Ne visi turės iš noro, ne visi atkreips reikiamos demesios i tai. Ir, galu gale, tai nebūt protinga palikti vien téva valiai, kada išreikaliu išgvendinimui dažnai bus reikalinga mokytojo-pedagoogo patirtis bei sugebiemai.

Tad kaip visa šia problema išspresti, jei neįsteigiam sudaryti lietuvišku mokyklų? Tas ir sukelia visa galvosūki. Juk pasiūlymu sostujos mokyklos darbu išjūdinėti kaip iš nėra, nebent – NEAKTAIVIAZDINTINO SVIETIMO SISTEMA.

Priemonė ne nauja. Sis mokymosi būdas veikė ir Lietuvoje, tik jis buvo taikomas daugiausiai suaugusiomis. Tai buvo vargo priemonė. Vargas ir lietlandieniškelių reikalausius susidomėti siaja "mokykla". Teku si mokymosi būda iš pagrindu rimta pastudijuo. At negalima būti suuo keliu pravesti iš mūsų vaiku švietimui ir auklėjimo reikala?

Aišku, kad vaikas savo savarankisku negali prilygti suaugusiam. Ne tai ja lengvai susidoros su destomuoju dalyku, bet padendant tévams (čia ir ju uždavynis jau bus kur kas lengvynis) arba suaugusiemis, manau, galima būtu pasiekti ne visai blogu rezultatu. Galu gale tai viestuk būtu daugiau, nei kad iki siol – nieko.

Tikiu, kad šis siūlomas būdas, kaip ir visi nauji dalykai, atrody, kaip nevisi gera ir patikima priemonė. Neteigiu ir as, kad tai yra viena iš geriausių priemonių, bet siuo atveju vienintelė, kuri gali atgaivinti mūsų mokyklos auklėjimo ir švietimo darba, ypač kai kitu keliu ir būdu nėra.

Neaktaiviazdintinių vaikų mokymas vedamas iš kitos sylėse. Plačiai siu metodas žinomas ir išplėtes, kaip "post school," yra Australijoje, kame labai dažnai didelį tolui vaikai negali lankytis mokyklu. Tokiu "mokyklu" rezultatai jei ir nera tolygus tikroms mokykloms, bet jie nera ir tiek blogi, kad nepateisinti i tai idetas darbo, vardo arba su tuo surūstis išlauidu kaštus.

Apskritai, švietimo klausimo išspredinėmės niekod nebuvo ir nebūs be klūčia. Pirmiausia susidurės su lešomis. Vieni tevių neįsteigiam padengti išlauidu. Bet atsiminkime, kad PRIAUGANČIOS KARTOS AUKL-

NAUJI GALVOSŪKIAI

(Siauroje ivykiu parašteje)

Rašo—GABRIELIUS PUŽAS

NAUJOVISKI KEISTUMELIAI. Birželio 19 dienos "The Observer" ryšium su Paryžiaus konferencijos pabaiga pateikia eile klausimų. Vadindamas klausimą konferencija, priešingai anksčiau išvykusoms, ne dramatinė, bet paslaptinga, laikraštis straipsnyje "Paryžiaus Plapatis" klausia:

"Kodel rusa taip jos norėjo, jeigu neketino pasiekti rimto susitarimo? Kodel tiek daug principinių nesutarimų sukelė tiek mažai blogos nuotaikos? Kodel išskirtinos 3 savaitės laiko tuštiems pasikalbėjimams, kol imtasi spresti realius reikalus? Ir kokiniai, pagaliau, viso to išvara? Tai nebuvo aiškus subirėjimas, tai galima laikyti mažu susitarimų. Bet iš kitos puše, bet kurio Vokiečių klausimo išsprendimo perspektyvos

liko beveiltiškesnės, negu bet kada. Tad ar bus padarytas žingsnis taikos link ar karo link?

Atsakyti i tos klausimų nėra paprasta dalykas. Lengvniausia, gal, atsakyti i klausimą, kodel Rusija, neturėdama niekių pasiūlyti, norėjo tuo konferencijos ir kodėl Vokietijos valstybės taip ilgiu rode kantrybą akivaizdoje nesutarimui ir trukdydum. Todėl kiekviena puše norėjo patirti, ka turi galvoje kita."

Stiam kartu pasiekti "modus vivendi" Vokiečių, vadinas, Šioki tokio sugyvenimo, išlaikant esamus būklę Vokiečių, kai dviuje pasaulio sieną kerta ne tik pati krašta, bet ir didžiauli miesta, Berlyna. Susitarta iš del taikos sutarties su Austrija projekto. Dar jei priešime tam tikra ištempimo sumaišimai bei naujo didžiosios ketveriukės susitikimo numatyma — bus viskas. Vadinas, praktiškai nepasiektas.

"The Times" vedamajame pradžioje pareiškia džiaugsmą, kad konferencija nepasibaigia viisiukiu, nebuvo geras suabejoja dėl praktinių jog ntarimų išgyvendinimo. Reziumuodamas "The Times" rašo: "Tik patyrimas galį parodyti, ar iš tikruo Sovietai keičia savo politiką Europoje, ar tai tėra pertrauka, turinti išgalinį komuniformą kovoti su Jugoslavija ir susižirinti savo repes, apžiūrijančias svyrjančius satelitus."

Iši klausima jau iš dalies bent galima atsakyti. Tuo tarpu kai Vokarai džiaugiasi, kad pavyko "išlaikyti ligolišne šaltojo karo temperatūrą," kad nepavirstu karštumu. Sovietai jau susižirinti kova su Jugoslaviu. Tarp kitokio neberemia Jugoslavijos teritorinių pretenzių i Austrija. Satelitiniose kraštose rusai išnaikine nekomunistines

partijas, dabar jie ėmë naikinti mažiausius bent kiek nepriklausomos minties pasireiškimus.

Is kur, tad, tasis Vakarų varu varomas "pasitenkinimas," kad konferencija nepasibaigia viisiukų fiasco?

Ta klausimą nesunku bus atsakyti, pažvelgus giliu į abiejų pusų gyvenamus momentus. Sovietai turi savo vidaus nesutarkytu klausimą, o taipgi rūpesčiu su satelitais. JAV-bės ūkinio gyvenimo tempo susilpnėjimas, silpina aikščios tolimesnės šio krašto politikos pagrindus.

Zodiui, ir viena i kita puše turė nešaiškinant dalyku savu viduje, abi pusės nori kiek laiko ir ramybės pasvarstyti, ka beveikti, bet kaip beveikti toliaus, nes dviuje pasaulio kova tesis ir turi testis toliau. Abiejų pusų politikos linijų keitimai tegali būti taktniniai, o ne esminio pobūdžio. Todėl abi pusės džiaugiasi, susitarus iki tiek: nekelti saltojo karo temperatūros.

Tai vienas iš mūsų laiku keistumeliu — džiaugtis, kad konferencija pasibaigė susitarti.

KOMUNISTINES KINIJOS
"TITOIZMAS"

JAV-bių ambasadorius nacionalistinėj Kinijoj, nebeldyti nacionalistinės Kinijos vyriausybės jas pasiraustime i pietus. Komunistams užėmus Sanchaju, jis ten pasiliko. Kursuoja gandai, kad jis ieško kontaktu su komunistiniais veikėjais, visu pirmu su paciu Mao Tse Tungu. Taip tvirtina landis ir nekokrekti žurnalistai. Kylo klausimas, ar JAV nesvarsto kartais galimybės jau dabar pripažinti komunistinės Kinijos vyriausybę? Mat, amerikiečiai nėra palaidojo vilti patraukti į savo puose Raudonosios Kinijos vada. Jie tikinčiu komunistu "titozizmu," atseit, savo iš "nacional-komunistų" bei mano, kad užmezgy santrykius bei prekybas su komunistine, bet "titozuojančią" Kinija, atitraukia į nuo Maskvos bei jos sprendžiamos itakos.

Tokiam amerikiečių galvojimui sioki tokį pagrinda sudaro faktai, kad Maskva nesuskubina pripažinti komunistinės Kinijos vyriausybės, kad jis į skrupulatų laikosi visu diplomatiniu formu Kinijos vyriausybės atžvilgiu ir jos ambasadorius iškilmės lydi ta vyriausybės jas klapojančių i pietus.

Nemazai pagrinda amerikiečių galvojimui suteikia iš to aplinkybės, kuriomis buvo priimamas Kominformo suvažinėjimas Prabojų komunistinės Kinijos atstovas gen. Ten Tzu Hui. Ten jis buvo labai šaltai traktuojamas. Neypatingos pagarbos nusipełninten ir patas Mao Tse Tungas, tės dešimtoje eilėje išrankinti į garbes prezidiumu.

Íželgus betgi į realia būklę, galima tokios Sovietu bei Kominformo laiksenos priežiūrų (nuolcta i 4 pusl.)

DAR KARTA MUSU LAIKRAŠCIO REIKALU

Jau kelinta karta "BL" skiltyse yra keliami jo paties reikalai.

Nemanau, betgi, kad to būtu buve perdaug, todėl ir aš norėčiau si tūkstanti, klausimą panagriniči kiek plati, išvairiausias.

Siandieni esame atsidūre tokioje būklėje, kad netrukus galime pajusti dideli lietuviškos spaudos trūkuma. Vokiečių išsilaikiai mūsų laikraščiai baigia savo gyvenimą. Atrodė, kad iš amžius matutinas ne metais, bet ménescias.

Be savos spaudos gyventi nemokantieji lietuviškai jau dabar dėl to sielojasi, rūpinasi statosi klausimą, kaip bus ir išešo būrimė, pasilikti be savos spaudos, pasa-

lyti (nuolcta i 4 pusl.)

Antra vertus — kritikai privalo turėti morale teliskių kritikuoti. Vadinas, turi nusimanyti, turi būti geros, o ne piktos valios ir ... būti bent laikraščio prenumeratoriai, ne "skaitojo" iš svetimų rankų.

Stebint didžiausius ir atakliausius "BL" kritikus, tenka betgi padaryti liudinė, išvada, kad tol gražu ne visi jie atitinka išminkėtas salygias.

Kita syki tenka kritikai pripažinti nusimanytā, net profesinių nusimanytā. Tačiau, paklausus, ar gerbiasiamas, galėdamas bendradarbiauti, turėdamas tam net vidaus pareiga, kai profesionalas, esai ka

(nuolcta i 4 pusl.)

F. NEVERAVIČIAUS

Rašo—

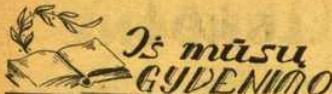
Laikas labai greit bėga. Kai pries kelionę metu S. Leskaitis pasirode su nedrasiu savo SPСДУ bandymu, viena kitas ižvalgesnis kritikas galėjo ižiureti šiam romane — novelėje pirmuoju naujai lietuvių literaturai giminstant žanru — psichologinio romano — simptomus. Tačiau apskritai pačiame, nei SPСДУ, nei vėliau sekusieji S. Leskaitio šioje srityje bandymai nusileukė didesnio nei publikos susidomėjimo, nei rašytojų pagyrimo ar patalkinimavimo. Bereziskai greta kieti Balio Sruogos kritika, suteikusi tada autorui "pusantro Dostojevskio" titulu, vis dėlto labai tiksliai nuziuroje jei ir ne rašytojo atsiekimui, o jie buvo nemaži, tai bent intencijas.

Pilkas kritika Fabijona Neveravičiaus, pasirodžiusi su DIENOVIDZIO SUTEMO MIS, galėtų gal irgi išvadinti "pusantro Balzac'o" ir lygiai taip pat išsukoti jo pastangas išigilių, ižvelgti isvidas, i viena idomiausiai mūsų neprisklausomu gyvenimo fenomenu — naujosioms mūsų būružių kūrimasi, dvasinį brendimą, "pagrindo po kojomis" ieškojimą. Ir tai būtai labai neįsimintinga.

Ne dėl to, kad F. Neveravičiaus — išvadintas išprakstai: triys jo novelės — apysakos, sudėtos į rinkini, būdamos labai

atkarptos, klasikinės, necharakteringos, kurios pasiūlyti nežinai geri, ne blogi, o siaip žmones, kaip mes visi pasiūlyme. Gyvu, socialinių pagrįstu, psichologinių išmatuoti personų virinė stojas prieš skaitojo akis, po sumanios ir placioms ekspozicijoms, pasiūlyti atskaiti iš vienos gyvenimo problemas, vienai žodžiu — "pasiruošus gyventi."

Ir stai autorius, kaip kad paprastai atsiskaita mūsų "apysakose," duoda, tiktai viena, reliatyviai smulkiai ištryga, išnaršoja, ja, jei taip galima pasakyti, keterveiksmės teatrinis schema — ir palei kai skaitojo nepasitinkinus, jo sukurtu gyvenimui. Tuo pat metu nusirkusiamas ir save iš pilnumo nisivystydamas nejau sapai kairomis drame, nei ypač kaip romanisto talento.

MOOTA (Cumberland)

Birželio 19 Mootos stovykloje paminėjome liudniasias pirmuju masiniu lietuviu tremumi i Sibira sukaktives.

Stovyklos koplytėlė gedulinčias pumalkas atitinkė kūn. Steponaitis. Po pietu stovyklos salėje išviko minėjimas, kuri atidare vietas DBLS skyrius pirm. Kathoriu, pakvištomas i garbės prezidiūmu kūn. Steponaitis, gird. Barkauska ir Stankevičius.

Pagerbus tylos minute žuvusius tremitinius Sibire ir brolius partizanus Lietuvoje, kūn. Steponaitis ilgėje ir jaudinantičio kalboje nupasakojo kankiniu kelia ir partizanu didvyriškumą, ragindamas nepamirštinti kad ju sudėtu aukų, sentis sas rytę iš ju, kad lengvai pakelti sūn dienu mūsų tremti. Po šios paskaitos kalbėjo dar gyd. Barkauskas, Devenis ir Katliorius. Kukhioje menineje dalyje pasirodė Barkauskiene ir Kublinskienė.

Minėjimais baigiamas Katlioriu žodžiai ir Tautos Gimna.

Birželio 17. Mootos lietuvius aplankė DBLS Centro atstovas Laumakys. Padarė labai idomią informacinię apžvalgą iš Sajungos centro veiklos bei užsimojimų Mootos lietuvių dekingi Centro Valdybą ir J. Laumakui, už apsilankymo stovykloje ir kartu tiki, kad centro atstovai atiteityje dažniau aplankys.

MANCHESTERIO ZINIOS

— Pratesus Namu Fondo akcijų platinimą iki birželio mén, gal, Eccles sk. valdyba sukruto. Buvo išplatinta 30 laktu, o dabar, talkininkaujant VI. Kupsciui, parduota jau iki 70 laktu.

— Skryrus, norėdamos kick prieš sengincius (du nariai yra nedarbinių džioviniukai), išteigti sausalošpos kasa.

— Mažiniu išvēzimetus metines Manchesterysteje paminėtos birželio 19, Pamaldas atlikė ir lietuviška pamoksla pasakė latvis kūn. Mutulis. Minėjimui vadovavo Oldhamo sk. pirm. J. Bendorius, pasakydamas dienai pritaikyta kalba. Ilgesni pranešimai padarė Rochdale sk. pirm. D. Dainauskas. Po akto P. Masilius iš jaunasis Venckus padeklino, o St. Gaidele vedamas mišrus choras sudainuoja tris dienas.

— Lowton sk. liepos 23d. Manchesterysteje organizuoja triukšmingą literatūros vakara.

— Birželio 20-25 Manchesterysteje vyko didžiulis anglių muzikos, dainos ir šokių festivalis. Programoje pasirodė ir St. Gaidele vedamas lietuvių choras, sudainuo-

Beveik prieš dvejus metus i Gloucester priemiesti atkėlė būri vyru žemės ūkio darbams. Ju tarpe ir didoka skaicius lietuvių. Siandien ju skaičius sumažėjęs: vieni vedė ir išskirė gyventį pas žmonas, kiti išvažiavo geresniu darbu ieškoti, kai kas išvyko ir į Kanadą. Tačiau likusieji nesnaudžia.

Jei anksčiau sutiktas anglas išgirdavo didžiu Lithuania, neretas klausavo, kur yra toji salis: Azijoje, Australijoje, o gal pietu Afrikoje? Tai siandien jau žino, kur yra

pantu ir kokia milžiniška kova veda dėl savo krašto laisvės. Tai nupelnas šio nedidelio būrio vyru, kurie nesigalii nei darbo, nei sunkiai uždirbtu pinigo.

Reikia Vasario 16-tają minėti — deda po svara, reikia koncerta rengti deda po svara, reikia Tautos ar Namu Fondams paremti ir čia pinigo nesigali. Tiesa, yra keletas "labai išmintingu, labai protingų". Jie gražiai pakalba apie tėvynės metė, apie Baltic, kur yra Lithuania. Zino, kol kas tauta kancias kenčia nuo raudsonukų autatos kancias, bet kai reikia paremti

Tautos ar Namu fondus. Ne Astrandra daugybę priežiūrą priežasteliu.

BIRŽELIO 19 d. šie vyrai surengė Lietuviai tautos tragedijos minėjimą. Minėjimo dalyvavo didelis skaičius ir apylinkės lietuvių. Savo atsilankymu minėjima pagerbė DBLS pirmininkas p. Varkala. Pirmininko atsilankymas daugumai buvo staigmena ir jo praeisimas-paskaita padare giliu ir malonu išpūdi.

Sia proga buvo surengta PARODA, kur teisėsi visa savaite. Dauguma parodos eksponentai sudarė žinomieji p. Daunoro, rinkinai, išdėstyti dvejose salėse. Nors parodos vieta buvo ir nelabai palanki, pačiamis miestas pakraštyste, Elmburgo hostelyje, tačiau lankytuojai visas dienas buvo apšildyti. Sitokio masto paroda čia buvo pirma karto ir savo eksponatai puikiai lankytuojyti stebino. Tai matyt iš lankytuojau graži atsliepimui, išrašyti svečių knygoje ir iš parodos aprašymo vietas laikraštyje "Citizen" (49.VI.18).

Minėjimo ir parodos surengimas — DBLS Elmburgo skyrius valdybos nuopelnas, kurios pirmininku yra p. V. BACENAS.

Visa parengimai malonai remė ir teikė net medžiaginės paramos Elmburgo hosteliui administracija.

V.I.

Liudnosios Sukakties Minejimas

Tadcasteryje

Kiekvienas lietuvis su skausmu širdyje prisimena tragedijas 1941 m. birželio dienais, kada dešimtys tūkstančiai mūsų tautiečių raudsonukio okupanto buvo ištremti į tolimai Siberiai kanciomis ir mirčiai. Užlietus antra kartą bolševickų bangai mūsų tėvynę, anu pirmuji keliais vėl keliavo ir tebekeliauja nebe dešimtys, bet jau simtai tūkstančiai tauriu lietuvių.

Ta liudnā sukakti kasmet mini visa trečietyje esanti lietuvių bendromenė.

BIRŽELIO 19. toji sukaktis, vienos DBLS skyrius iniciatyva, buvo minima TADCASTERYJE. Minejimas pradedamas pamaldomis, kurias atlikė kūn. Kuzmickis ir pasako grāzu pamoksla. Pamaldu metu gieda Tadcasterio vyru choras, pasirodymas su nauju giesmiu repertuaru.

Po pietu Church School salėje išvyksta minėjimo aktas, dalyvaujant vietoje bei apylinkių lietuviams ir svečiams anglams. Skyr. pirm. P. Barauskas taria atidarymo

žodi angliskai, paauskindamas sios dienos prasmę. Puikiai ir išsamiai paskaita anglių kalba skaito svečias iš Full-Sutton J. Dédinas.

Lietuviškai paskaita skaito kūn. Kuzmickis, primindamas sunku lietuvių tautos kancių kelią ir ragindamas nenustoti vilties bei būti ištvermingiemis ateities kovoję.

Minejimė dalyvė Bradfordo sk. mišrus choras, vadovaujamas J. Juškos, duoda dainu, poezijos bei prozos kūnui montažą, vyleksiai paruošia kūn. J. Kuzmickio.

Tai buvo vienas iš geriausių pavykusio minėjimui, kuriosius Tadcasteris kada nors turėjo. Už tai Tadcasterio lietuvių yra nuoširdžiai dekingi kūn. Kuzmickiu, J. Dédiniu, mieloms sesems ir broliams tradicijiams ir chorvedžiu J. Juškai.

Sioji gražiai paminėta sukaktis dar karta priminė mums mūsų šventasias pareigas savo tautai ir tėvynę, kuriu niekas neturi teisės pamiršti.

J. R. ius.

Sokėja JADVYGA LEVICKAITĖ
ir EDVARDA BUTKU,

sukūrusius lietuvišką šeimą, sveikina
MANCHESTERIO LIETUVIU
MENO ANSAMBLIS

„DIENovidžio SUTEMOS“

A. J. GREIMAS

Iki šiol mūsų literatūra gyveno beveik išsinimai kaimo — visokiu gyreibiu šaltinio ir ikvėpėjo temomis. Privalomas gamtos jausmo puoseilėjimas, trafaratiniai kaimo būties tipai — su blogais rūsiu žandrais, girtais pristavais, sauniais knygnešiais, arba vėliau, žemės meileis, pavdyo, keršavimo, nelaimingos jaunamartės temomis — ir visa kūta butaforija per trumpą, palyginti, laiką išsėme iš žanro. Kaimo tematika prozoje, lygiav kaip tėvynės meilės ar net moters meilės temos lyrikoje, dėl savo greito „susivartojimo“ pasidaro vienomis iš suniausiu temu, reikalaujančiu didelio meistriškumo, ir reikia Flaubert'o, norint išniekti, išskaidinti.

Tuo tarpu mësčionisios siužetai, savo kietiškam temu diafazono platumu, leidžia pasireikštis geriemis antros ir trečios eilės rašytojams. Nesuklysiu, manau, teigdamas, kad lietuviškas romanas, kaip standartinis geros, subrendus literatūros kūone esminis elementas, kaip, būtina salygiai atskirtos kokybės literatūrinių produkcijų atsirasti, galės ginti tiktais buržuaziniu gyvenimu.

Si nuomonė jokiui būdu neturėtų būti interpretuota, kaip kokiis nors ypatingos meilės ar simpatijos buržuazijos dorybėmis pareiškasi. Mësčionisios klasė, kaip ir visos kitos klasės, turi ir savo ydu ir priviliumu. Siekiama, politinėje ir socialinėje plotinėje, vienu suolu, kaip per grovi, perskoti mūsų visuomeninėje evoliucijoje kapitalizmo stadija ir iš, palyginti, primityvių kaimo medžiagomis kurti tiesiog beklasius visuomenę — A PRIORI turėtu būti tik sveikintinas, tačiau realiai išiširinę tikta labai minkus sansas, dabartinėje mūsų politinėje ir socialinėje nuotaukose, tokiai ekonominių ir, svarbiu, dvasinėje revoliucijai realizuotis. Lietuviškai buržuazija, ar to norime ar ne, kurių ir susikurs, ir jokie sentimentalus „gržimimo į ka“ sauksmai jos

formavimosi proceso nesustabdys, gal tik pakreipės neigiamą kryptimi.

Taigi, tautinių ir politinių galvojant, literatūros domėjimasis "intelligent," "mësčionis" tipo kūrimi yra sveikintinas ir skatinantis reiškinys.

Nepriklausomybės metais buvo pats kaičiaus lietuviškosios "inteligencijos" kūrimosi laikotarpis. Nauja klasė, istorijos bajorius likūsdar, sūdarė tąją atmosferą, kurioje, naujiesius volokiškies, rečiau — prancūziškies beveik niekad — angliskiems vėjams perpučiant, augo ir mokoёsi "gyventi" iš kaimo atėjus naujas mësčionis.

Šiu visais save juokingumais, nemokiskumais, bercikalingais poniskumais perdėjimus 1930-1940 metais kilo nauji mësčionisų kartai, amalgavus visus heterogenius elementus ir jau susirūpinus tiek savo išviršinio, tiek ir dvisiens gyvenimo puoseilėjimui. Tokio išvaraus, lipdomo, brentančio gyvenimo vaizdavimais reiškiaus Balzac'o, o nuo Cvirkos, Tilvycio žarų ar karikatūrų, ir ne viska i pradžioje mokyklos mokytojų lygiemis ir problematika suvedančios gausios mūsų pastaruju metu literatūros.

F. Neveravičius tai jaučia ir suprantą, ir ju vien to faktą pakanka numatyti jam ypatingo vieta mūsų literatūros būsimojos istorijoje.

— Malonu pasikalbėti su protinguogiu — sakė Smerdialavas Ivaniu Karamazovu. Ir lietuvių skaitytojui, iki dozai pasiliūgusiomis jo aplinkoje besiukant, jo žmogiskomis problemomis užimto gyvenimo, malonu padėsianti su DIENovidžio SUTEMU autoriumi.

Beveik prieš dvejus metus i Gloucester priemiesti atkėlė būri vyru žemės ūkio darbams. Ju tarpe ir didoka skaicius lietuvių. Siandien ju skaičius sumažėjęs: vieni vedė ir išskirė gyventį pas žmonas, kiti išvažiavo geresniu darbu ieškoti, kai kas išvyko ir į Kanadą. Tačiau likusieji nesnaudžia.

Reikia Vasario 16-tają minėti — deda po svara, reikia koncerta rengti deda po svara, reikia Tautos ar Namu Fondams paremti ir čia pinigo nesigali. Tiesa, yra keletas "labai išmintingu, labai protingų". Jie gražiai pakalba apie tėvynės metė, apie Baltic, kur yra Lithuania. Zino, kol kas tauta kancias kenčia nuo raudsonukų autatos kancias, bet kai reikia paremti

Stai p. H. Piebalka (iš Bradfordo) mums rado: "Atvairas laiskas 'BL' redakcijai." Ci pat pažymėdamas, kad "Atspausdintu, suprantama, nebūs, nes tam Jums truksta drasos." Gerbiamasis, tikrai mes Tamstos pirmaja dala laisvė neturiame drasos išpausdinti, nes joje Tamsta labai nedžieltelmes. Augustinui prisipažista: "Sutvėrei sau mūsų žmonių protut ir neramiai širdis, kol su šv. Augustinu prisipažista: "Sutvėrei sau mūsų žmonių protut ir neramiai širdis, kol neatsilses Tavyje."

Taigi, religija, galima sakyt, priklauso tiesiog žmogaus prigimčiai (animus humana naturaliter christiana est — žmogaus sieħi savo prigimti yra krikščionais). Religija nera privatus dalykas, nes dalyku esmėjant rupinamas ne tiktais atskiro žmogaus vertė, bet visos žmonijos vertė iki kilmės paskirti.

— Is tikru, jeigu žmogus neprispėzia Dievo, jis garbina kūkis "herojū". Garsusis rusų rašytojas F. Dostojevskis apie savo tautą rašė:

— Russas lengvai palieka ateistu, lengviau, nei bet koks žemės rutulio gyventojas. Mūsiskai ne tiktais lieka ateistais, — jie tik i ateizma kaip i nauja, religija, net nepastebiami, kai i neka netiki.

Jeigu Dievas sukūrė žmogu, kad Ji pažinti ir garbinti, tai visai natūralus dalykas, jog kartu dave jam priemonių geriausiai pažinti Kūrėjų:

— Jis padarė iš vienos visa žmonių gimine,

Stai p. H. Piebalka (iš Bradfordo) mums rado: "Atvairas laiskas 'BL' redakcijai." Ci pat pažymėdamas, kad "Atspausdintu, suprantama, nebūs, nes tam Jums truksta drasos." Gerbiamasis, tikrai mes Tamstos pirmaja dala laisvė neturiame drasos išpausdinti, nes joje Tamsta labai nedžieltelmes. Augustinui prisipažista: "Sutvėrei sau mūsų žmonių protut ir neramiai širdis, kol su šv. Augustinu prisipažista: "Sutvėrei sau mūsų žmonių protut ir neramiai širdis, kol neatsilses Tavyje."

Religija yra viešas reikalus, dėl to apie ją tiek labama ir rašoma. Net tie, kuria kovoja prie religijos, kurie jos neprispėzia, taipgi negali negalvoti ir nekalbėti apie ją. Viskas jiems primenė religiją: mintis apie religiją nesulaukomą jėga brauansi į jų vidū noris jie visomis jėgomis krotosis.

PAMALDOS
HALIFAX St. Mary's bažnyčioje, pamaldos liepos 9 d., 11 val.

ROCHDALE Pallotine Sisters Koplycioje (40, William Str.) pamaldos liepos 10 d., 11 val.

SKAITYTOJU LAISKAI

Stai p. H. Piebalka (iš Bradfordo) mums rado: "Atvairas laiskas 'BL' redakcijai." Ci pat pažymėdamas, kad "Atspausdintu, suprantama, nebūs, nes tam Jums truksta drasos." Gerbiamasis, tikrai mes Tamstos pirmaja dala laisvė neturiame drasos išpausdinti, nes joje Tamsta labai nedžieltelmes. Augustinui prisipažista: "Sutvėrei sau mūsų žmonių protut ir neramiai širdis, kol su šv. Augustinu prisipažista: "Sutvėrei sau mūsų žmonių protut ir neramiai širdis, kol neatsilses Tavyje."

— Jeigu i toliai testi skeleidim, Jūs huria-patriotinu jausmu, tai būkite išskirti, bet nės vejais sajungu su visu save laikiašiu. Esu, pavardės girdėjus, kad s-gos Centro Valdybai reiškiai pasivadinti "politbiuru," nes jie būdai platioti savo idėjas nedang kuo skiriasi nuo tikrojo politbiuro. Tik ačiū Dievui priemonių terorui vykdysti nera.

Mūsų komentariu, atrod, čia neberekantiangi . . .

Prasau, suspažinkime su kitu laisku, kuri rašo mūsų iš Amerikos p. A. Bruskevičius. Jis savo laiska redakcijai užverdau:

KUR JIS Joja?

"Amerikos "KELEIVIS" nr. 23 išspausdinė iš Anglijos laiska, kuriame kaž koks "Joja" bando išaiškinti amerikonus

paslapstį, kodel Britanijos lietuvių neperka tautiniu namu statymo akciju. Bet savo gana ilgu laiku taip ir neaiškina tos paslapsties. Ir iš viso autorius neaiškina reiškiai, o tik stengiasi "joti" ant p. St. Kuzminskio, kam jis gédina 14.000 Britanijos lietuvių už lokiską miegą. Girdi:

"Lietuvių gime, lietuvių mīrsime, nors ir jūs brukamu akciju nepirksite." Ir uždeda taska, — reikalaus išklausus ir baigtas.

Gerbiamasis Jojike, — tolitas raso laisko p. Bruskevičius, — paklausys ka sakō Kanados bei Amerikos bimbiniukai. Stai:

"Mes esame ir mīrsime geriausias Lietuvos patriotai, nors mes ir garbiname Staliną ir komunizmą." Argi ne panasu, ka?

Seslai taip pat gyvulėlis, bet kas iš jo . . .

Visame pasulyje lietuvių stengiasi ISIGYT SAVO NAMUS (pabraukta mūs, RED.), o kodel Anglijos lietuviams nera galima? Stai ir Kanados lietuviams tas klausimas pasidėrė aktualus. Ir cinama prie jo išprendimimo. Apie Ameriką nera kita, — Tikiu, — reiškiai iš "Keleivis", kuriame savo laiska skyrei, norėtu turėti bent 10 aukštų dangoraižių.

Mielas raitelis, tikrai ne i ta puse pasiunti savo laiska. Sekanti pilk tesių i "Tiesa." Ir pastis būsi už "geras" mintis pagirtas ir "fasital" gaus pylas.

O dabar atsipašau, kad dar ne jo Ju. Su pagarba A. Bruskevičiui.